

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **T. G.** skazanego z art. 286 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r. w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 532 § 3 k.p.k.
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu
Okręgowego w Warszawie z 17 sierpnia 2023 r. sygn. akt IX Ka 756/23,
utrzymującego w mocy Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w
Warszawie z 16 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 204/22,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 17 sierpnia 2023 r. sygn. akt IX Ka 756/23, po rozpoznaniu apelacji oskarżonego utrzymał w mocy orzeczenie Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, którym to ów oskarżony T. G., został uznany za winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Od ww. rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego kasację wywiódł obrońca skazanego, podnosząc w niej zarzuty rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie obrazę:

- art. 170 § 1 k.p.k.
- art. 6 k.p.k. w zw. z art. 23a § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k.
- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k.
- art. 374 § 1 zd. drugie k.p.k. w zw. z art. 433 § 1 i 2 k.p.k.

Ponadto obrońca w kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec ww. skazanego okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Przy tego rodzaju wniosku jednocześnie należy mieć na względzie zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, o której mowa art. 9 k.k.w. Wobec istnienia powyższej zasady zauważyć zatem należy, iż możliwość przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż: ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne

następstwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22).

W świetle powyższego zauważyć i podkreślić zatem należy, iż następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już z pobieżnej analizy kasacji wynikałaby ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Tymczasem analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia w sprawie ww. oskarżonego – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, wbrew temu, co twierdzi obrońca w uzasadnieniu swojego wniosku, nie prowadzi do stwierdzenia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[PGW]

(r.g.)